

תת"ע 5965/06/14 - מדינת ישראל נגד ספוזניקוב מילנה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5965-06-14 מדינת ישראל נ' ספוזניקוב מילנה
בפני כב' השופטת שרת קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
ספוזניקוב מילנה
הנאשמה

הכרעת דין

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום 14.6.16, הودעת תשולם קנס בגין אי מתן אפשרות להולר רגל להשלים חציה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפירה באישום המ�וחס לה וטענה כי לא היו כל הולכי רגל על מעבר החציה וכן, כי המעבר אינו מסומן בבירור.

מטעם המאשימה, העידה רס"ר ארבל שרעבי, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח, שסמן ת/1, לרבות סקיצה שנערכה במעמד רישום הדו"ח.

מטעם ההגנה, העידה הנאשמת והוגשו שתי תמונות של המקום, שסומנו נ/1-נ/2.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 16.6.14, בסמוך לשעה 12:01, נהגה הנאשמת ברכב ברמת גן, בדרך אבא הל, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגעה בסמוך לבית מספר 120, כאשר בכיוון נסיעתה מעבר החציה המסומן על גבי הכביש, נצפתה על ידי עדת ה התביעה כאשר אינה מאפשרת לשני נערים, שחצאו אותה עת במעבר החציה האמור, מכיוון צפון לכיוון דרום ומשמאלי לימיין כיוון נסיעת הנאשמת, להשלים חצייהם, המשיכה בנסיעתה וגרמה להם לחזור לאחר, אל אי התנועה.

העדה ציינה כי מתוך 10 פסים של מעבר החציה, 6 היו מסומנים היטב ו-4 מחוקים וכן, ציינה כי במקום מוצב תמרור 306, המעיד על קיומו של מעבר החציה.

העדה הורתה לנאשמת לעצור את הרכב ורשמה מפה את הדברים הבאים: "אני ממהרת לעבודה. מעבר החציה
עמוד 1

על פי גרסת הנאשمت, היא נהגה כאמור, אך הבדיקה רק בפסים המחוקקים של מעבר הח齐יה ולא בפסים שאינם מחוקקים. לדבריה, היא עוברת במקום פעמיים בשבוע ובכל פעם המקום "לא ברור לה". הנאשמת הודתה כי הבדיקה בהולכי הרgel יורדים לכਬיש, אך כיוון שבישראל חוזים בכל מקום, לדבריה, גם לא מעבר הח齐יה, האטה מהירותה אף לא עצרה את הרכב והבדיקה בהולכי הרgel נסוגים לאחורה. לדברי הנאשمت, לא הבדיקה בתמורה המוצב במקום.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעם ושמעתן עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשمت עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מהニימוקים הבאים:

1. אין למעשה כל מחלוקת עובדתית בין הצדדים, שכן הנאשمت מודה כי יש במקום מעבר הח齐יה, אך טענת כי הסימון מחוק באופן חלקו וכן מודה כי היו הולכי רגל שהחלו בחזיה ונאלצו לסתות לאחר מכן, כיוון שההמשך בנסעה.
2. הנאשمت לא ידעה להסביר כיצד לא הבדיקה בחלק המסומן של מעבר הח齐יה, כפי שניתן לראות בבירור ב-n/1 ו-n/2 וכן, לא ידעה להסביר כיצד לא הבדיקה בתמורה מוצב בכך כיוון נסיעתה, כל זאת בשם לב לכך שעלה פי גרסתה, היא מכירה היטב את המקום ועוברת בו כפעמים בשבוע.
3. יתרה מזו, גם אם לא היה במקום מעבר הח齐יה, הרי שהבדיקה הנאשמת בהולכי רגל חוזים את הכביש, היה עליה לנתקות במשנה זהירות, לעזר רכבה ולאפשר להם לחצות בטחה. במקרה המקרה, ניתן היה ליחס לנאשמת עבירות נוספות, כגון, נהיגה בחוסר זהירות, בנגדות לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כאמור, כי הנאשمت עברה עבירה כميוחס לה בכתב האישום שבנדון. זכות ערעור כחוך.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, במעמד הצדדים